

Dosar nr. 2ra-471/23
2-21168551-01-2ra-27032023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. E. Culinca)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, I. Dutca, D. Băbălău)

Î N C H E I E R E

13 martie 2023

mun. Chișinău

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător

Judecători

Stela Procopciuc

Oxana Parfeni

Mariana Ursachi

examinând admisibilitatea recursului declarat de Direcția Generală Asistență Medicală și Socială,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Sorin Roibu împotriva Direcției Generale Asistență Socială și Sănătate a Consiliului mun. Chișinău, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii, privind anularea ordinelor de sancționare, restabilirea la muncă, încasarea prejudiciului material și moral, cât și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 8 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 15 noiembrie 2021, Sorin Roibu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Generale Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău (în baza Deciziei privind modificarea datelor din Registrul de stat al unităților de drept din 11 noiembrie 2021, denumirea Direcției Generale Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău a fost modificată în Direcția Generală Asistență Medicală și Socială), intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii privind anularea ordinelor, restabilirea la muncă, încasarea prejudiciului și altor sume.

În motivarea cererii de chemare în judecată a menționat că, la *** ***, între Sorin Roibu și Direcția Generală Asistență Socială și Sănătate a fost semnat contractul individual de muncă nr. ***/***, în temeiul căruia a fost emis ordinul nr. ***-***, prin care reclamantul a fost angajat în calitate de jurist în cadrul Secției juridice din cadrul Direcției Generale Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău cu un salariu de funcție în mărime de *** de lei/lunar.

A indicat reclamantul că, în urma unei anchete de serviciu, la *** ***, s-a emis ordinul nr. ***-***, prin care s-a aplicat lui Sorin Roibu, jurist în secția juridică din cadrul Direcției Generale Asistență Socială și Sănătate a Consiliului

municipal Chișinău sancțiunea disciplinară sub formă de „mustrare”, din ***
*** ***.

În rezultatul unei alte anchete de serviciu, la *** *** ***, s-a emis ordinul nr. ***-***, prin care s-a aplicat lui Sorin Roibu, jurist în Secția juridică din cadrul Direcției Generale Asistență Socială și Sănătate sancțiunea disciplinară sub formă de „mustrare aspră”.

A relatat că, astfel, la *** *** ***, în lipsa unei anchete de serviciu, directorul interimar al Direcției Generale Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău a emis ordinul nr. ***-***, privind eliberarea reclamantului din funcția de jurist.

La 11 octombrie 2021, reclamantul a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Generale Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău, solicitând anularea ordinului nr. ***-*** din *** *** *** și repararea prejudiciului material/moral.

Ulterior, la 7 octombrie 2021, a înaintat cerere prealabilă către Direcția Generală Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău, solicitând anularea ordinului nr. ***-*** din *** *** ***.

A comunicat că, *** *** ***, a înaintat cerere prealabilă privind anularea ordinului nr. ***-*** din *** *** ***, invocând mai multe încălcări, inclusiv și faptul că sancțiunea disciplinară de concediere a fost emisă fără a fi efectuată ancheta de serviciu.

Prin răspunsul din 02 noiembrie 2021 al Direcției Generale Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău, s-a confirmat că, există doar două anchete de serviciu în urma căruia a fost sancționat disciplinar Sorin Roibu cu „mustrare” și „mustrare aspră”, iar concedierea a avut loc în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii, fără a fi efectuată o anchetă de serviciu.

Reclamantul a notat că ordinul de sancționare este vădit neîntemeiat, emis cu încălcarea normelor legale, nefiind indicate expres și exhaustiv ce norme legale au fost încălcate de către salariat, care au fost consecințele grave, cât și prejudiciul cauzat unității în urma abaterii imputate acestuia.

A remarcat că constatările precum că existau greșeli gramaticale și de punctuație nu pot constitui un temei de aplicare a sancțiuni disciplinare, deoarece nu s-a făcut o atestare în conformitate cu regulamentele aprobate de Guvern. Astfel, a opinat că ordinul nr. ***-*** din *** *** *** cu privire la aplicarea sancțiunii sub formă de „mustrare aspră” este ilegal, abuziv, neîntemeiat și nul.

În continuare, reclamantul a menționat că norma art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii, în temeiul căreia a fost concediat, nu poate fi aplicată independent, deoarece art. 206 din Codul muncii, care prevede concedierea în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii, este o normă de trimitere, pentru aplicarea căreia este necesară efectuarea anchetei de serviciu, stabilirea abaterii disciplinare și apoi dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii, urmează a fi concediat.

În opinia reclamantului, aplicarea unei sancțiuni disciplinare sub formă de concediere, în temeiurile prevăzute la art. 86 alin. (1) lit. g) și r) din Codul muncii, precum și în temeiul a două sancțiuni disciplinare sub formă de mustrare și mustrarea aspră este în contradicție cu art. 206 alin. (4), potrivit căreia pentru

aceeași abatere disciplinară nu se poate aplica decât o singură sancțiune, iar în prezenta speță a fost aplicată sancțiunea de concediere din considerentul că anterior a avut două sancțiuni disciplinare, de facto, ar dubla sancțiunile aplicate anterior.

În concluzie, reclamantul a enunțat că, ordinul nr. ***-*** din *** *** *** cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare „concedierea” este ilegal, abuziv, neîntemeiat și nul și prin urmare și concedierea este ilegală, în lipsa unei abateri disciplinare prevăzute de actele legale.

Reiterând caracterul ilegal al eliberării din funcție, în temeiul normelor legale enunțate, Sorin Roibu a remarcat că angajatorul urmează să-i achitate salariu pentru toată perioada cât a fost concediat ilegal, și anume, suma de 5970 de lei, începând cu 27 septembrie 2021 până la data pronunțării unei hotărâri judecătorești. La 10 noiembrie 2021, salariul restant constituia suma de 9850,50 de lei.

În temeiul art. 330 alin. (2) din Codul muncii, reclamantul a solicitat să fie încasată de la pârâtă o penalitate în mărime de 0,3 la sută din suma neplătită, pentru fiecare zi de întârziere, care la 10 noiembrie 2021, constituia suma de 250,74 de lei.

În același timp, reclamantul, în conformitate cu art. 329 din Codul muncii, a solicitat să fie reparat prejudiciu moral în mărime de 75000 de lei, care de fapt nu ar acoperi presiunile exercitate de către conducerea Direcției Generale Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău asupra salariatului/reclamant în perioada lunilor iunie-septembrie 2021 și nu va acoperi emoțiile și umilința prin care a trecut în momentul când a fost sancționat disciplinar, ulterior concediat ilegal, însă îi va oferi o satisfacție morală echitabilă în comparație cu cele suportate.

În urma concretizării cerințelor, reclamantul a solicitat anularea ordinului Direcției Generale Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău nr. ***-*** din *** *** *** privind aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră și a ordinului Direcției Generale Asistență Socială și Sănătate nr. ***-*** din *** *** *** cu privire la concediere, restabilirea în funcția deținută până la concediere, cu achitarea salariului lunar pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, care la 12 ianuarie 2022, constituia suma de 21193 de lei, penalității în mărime de 2489,49 de lei, prejudiciului moral în mărime de 75000,00 de lei, cât și compensarea tuturor cheltuielilor de judecată (f.d. 37).

Prin hotărârea din 25 februarie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Sorin Roibu.

S-a anulat ordinul Direcției Generale Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău nr. ***-*** din *** *** *** privind aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră lui Sorin Roibu.

S-a anulat ordinul Direcției Generale Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău nr. ***-*** din *** *** *** cu privire la concedierea lui Sorin Roibu. S-a restabilit Sorin Roibu în funcția de jurist al Secției juridice din cadrul Direcției Generale Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău.

S-a obligat Direcția Generală Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău să calculeze și să achite lui Sorin Roibu salariul lunar pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, începând cu 27 septembrie 2021 până la restabilirea în funcție, cu reținerea contribuțiilor obligatorii la Serviciul Fiscal de Stat, Compania Națională de Asigurări în Medicină și Casa Națională de Asigurări Sociale.

S-a încasat de la Direcția Generală Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău, în beneficiul lui Sorin Roibu prejudiciul moral în mărime de 5970 de lei.

S-a încasat de la Direcția Generală Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău în beneficiul lui Sorin Roibu cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5000 de lei. În rest, acțiunea s-a respins, ca neîntemeiată (vol. I, f.d. 97, 106-115).

La 28 februarie 2022, în termenul legal, prin intermediul cancelariei instanței de fond, Direcția Generală Asistență Medicală și Socială a Consiliului municipal Chișinău a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii din 25 februarie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii (vol. I, f.d.101-103).

Prin decizia din 08 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel declarată de Direcția Generală Asistență Medicală și Socială a Consiliului municipal Chișinău și s-a menținut hotărârea din 25 februarie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (vol. I, f.d.184, 185-202).

În consolidarea soluției, Curtea de Apel Chișinău a notat că, reținerea pretinselor abateri precum calitatea și aspectul actelor juridice elaborate și prezentate în instanță de către Sorin Roibu este inferioară standardelor profesionale și inadmisibilă pentru reprezentarea intereselor Direcției Generale Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău în instanțele de judecată, nerespectarea prevederilor hotărârii Guvernului nr. 618 din 5 octombrie 1993 privind aprobarea Regulilor de întocmire a documentelor organizatorice și de dispoziție și instrucțiunii-tip cu privire la ținerea lucrărilor de secretariat în organele administrației publice centrale de specialitate și ale autoadministrării locale ale Republicii Moldova și Instrucțiunii cu privire la ordonarea documentelor în organizațiile, instituțiile și întreprinderile Republicii Moldova, depistarea multitudinilor de greșeli textuale și gramaticale în actele de ieșire, nu pot constitui în fapt temeiul unei abateri în condițiile în care ultimile nu rezultă din obligațiile stabilite din fișa de post, regulamentul intern sau lege, ori aceste obligațiuni imputate salariatului constituie obligații de diligență ce se bazează pe competență și nu obligațiuni de rezultat.

Instanța de apel a stipulat că, în lipsa unei motivări în fapt și în drept a ordinului nr. ***-***, prin care s-a aplicat lui Sorin Roibu sancțiunea disciplinară sub formă de „mustrare aspră” din data de 14 septembrie 2021, în conformitate cu art. 206 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, în baza notei informative a Comisiei de anchetă, sancțiunea disciplinară aplicată este una arbitrară și contrară art. 210 alin.(1) lit. a) din Codul muncii.

Cu referire la ordinul nr. ***-*** din *** *** *** cu privire la concediere, Curtea de Apel Chișinău a notat că, din conținutul ordinelor cu nr. ***-*** din *** *** *** și nr. ***-*** din *** *** *** cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare se deduce lipsa temeiurilor de fapt, care au stat la baza stabilirii sancțiunilor disciplinare respective aplicate lui Sorin Roibu, or, sancțiunea disciplinară aplicată urmează a fi individualizată în raport cu gravitatea abaterii disciplinare, luându-se în considerare împrejurările în care a fost comisă fapta, gradului de vinovăție și consecințele abaterii disciplinare.

Instanța de apel a stabilit că angajatorul Direcția Generală Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău, la emiterea ordinului nr. ***-*** din *** *** *** privind aplicarea sancțiunilor disciplinare, a omis prevederile art. 210 alin.(1) din Codul muncii, precum și în mod vădit nu-i poate fi aplicată reclamantului/intimat prevederile art. 86 lit. g) din Codul muncii, or, din conținutul actelor contestate nu rezultă expres și exhaustiv care atribuții de serviciu, stipulate în fișa de post și regulamentul intern, au fost încălcate de către Sorin Roibu în mod concret, similar și în cazul concedierii nu s-a stabilit comiterea vreunei abateri disciplinare.

Curtea de Apel Chișinău a menționat că, simpla afirmație a apelantului despre aceea că, instanța de fond nu s-a expus asupra probelor ce demonstrează activitatea necorespunzătoare a angajatului (juristului) Sorin Roibu, or, instanța de fond corect a concluzionat că, la baza temeiniciei măsurilor de sancționare dispuse de angajator și aplicarea criteriilor de individualizare și de stabilirea sancțiunii disciplinare, nu a stat o concluzie certă, care să demonstreze vinovăția salariatului în comiterea abaterilor disciplinare imputate, dar concluzii bazate pe presupuneri arbitrare, iar la situația din 27 septembrie 2021 nu s-ar fi stabilit comiterea unei anumite abateri disciplinare, fiind doar concediat pentru faptul că anterior ar fi fost sancționat de 2 ori, fără a constata că acesta ar mai fi comis abateri.

Instanța de apel a conchis că prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

La 28 februarie 2023, Direcția Generală Asistență Medicală și Socială a depus recurs împotriva deciziei din 08 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea actelor judecătorești ale instanțelor ierarhic inferioare și pronunțarea unei noi decizii, prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă.

În motivarea recursului a reiterat temeiurile de fapt și de drept ale speței, similare celor cuprinse în cererea de apel și în referința depusă asupra cererii de chemare în judecată, suplimentar invocând că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea, a aplicat eronat normele de drept material și a apreciat arbitrar probele la dosar.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat public la 08 decembrie 2022. La 03 ianuarie 2023, Curtea de Apel Chișinău a expediat părților, prin intermediul oficiului poștal, copia deciziei din 08 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, însă date privind recepționarea acesteia lipsesc la dosar.

Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 28 februarie 2023 (vol. II, f.d. 1-9).

La 27 martie 2023, Curtea Supremă de Justiție, prin intermediul oficiului poștal, a expediat în adresa intimaților copia recursului declarat de Direcția Generală Asistență Medicală și Socială împotriva deciziei din 08 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței.

Prin referința din 19 aprilie 2023, Sorin Roibu a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023.

În conformitate cu prevederile art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Recursul declarat de Direcția Generală Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii nr. 246 din 17 martie 2023 și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Examinând temeiurile recursului declarat de Direcția Generală Asistență Medicală și Socială, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, 28 februarie 2023, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în

măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data declarării recursului.

Din analiza recursului declarat rezultă că Direcția Generală Asistență Medicală și Socială a invocat temei de admisibilitate prevederile art. 432 alin.(1), (2) lit. a.), c) și d) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data de 28 februarie 2023.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, reținând că recurenta a făcut trimitere la temeiurile de drept prevăzute de art. 432 alin. (2) lit. a), c) și d) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, nu a stabilit că normele aplicate suscită îndoieli la aplicare sau instanța de apel, aplicând normele respective, ar fi extins norma juridică dincolo de ipotezele la care se aplică sau invers sau a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În context, Completul de judecată constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenteii cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție învederează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat de către Direcția Generală Asistență Medicală și Socială nu rezultă că instanța de apel a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p.38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de Direcția Generală Asistență Medicală și Socială nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, este inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Direcția Generală Asistență Medicală și Socială, împotriva deciziei din 08 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Mariana Ursachi